

Overweging 18 augustus 2018 Citykerk Het Steiger Rotterdam

Lezingen: 2 Koningen 4, 8-18, Psalm 34, Marcus 7, 24-30

Voorganger: Gerda Hendriks

2 Koningen wordt gerekend tot de geschiedkundige boeken. Het vertelt hoe de Israëlieten in het land Kanaän hun bestaan opbouwen en welke koningen regeren in Israël en Juda. Profeten treden op om het volk en vooral ook de koningen te herinneren aan de wet van Mozes en te waarschuwen tegen het overtreden van de geboden. Zo ook de profeet Elisa.

De vrouw uit Sunem, nota bene een niet-Joodse vrouw, hecht zoals we hoorden, veel betekenis aan het optreden van de profeet Elisa. Ze noemt hem een heilig man. Ze ontvangt hem gastvrij en probeert hem zoveel mogelijk te helpen. Zij ziet dat deze godsman, door mensen de woorden van God in herinnering te brengen, hen op de goede weg zet. Een weg, waardoor mensen tot ontplooiing komen en groeien in menselijkheid.

Het verhaal drukt het nog sterker uit. Als mensen, door hun openheid en gastvrijheid, meewerken om het woord van God te laten klinken en gestalte te geven, dan wordt wat onmogelijk lijkt mogelijk. Dan gebeuren er wonderen, ontstaat er nieuw leven.

Een zelfde geloofsvertrouwen spreekt uit psalm 34. De dichter wil de Heer te allen tijde loven. Zijn vreugde over de Eeuwige wil hij met zijn toehoorders delen. De psalmist houdt ons voor, dat als we rechtvaardig willen zijn, als we de goede weg proberen te bewandelen, de Eeuwige oog en oor voor ons heeft en bevrijdend optreedt. Juist ook als we het heel moeilijk hebben. Door ons gelovig aan God toe te vertrouwen, zullen we ervaren hoezeer Hij te vertrouwen is in zijn mildheid en reddende nabijheid.

Het is belangrijk, God steeds te loven. Ons lofgebed, zowel in goede als in slechte tijden zal onze weerbaarheid versterken. Want als er dingen gebeuren die we niet wensen, zal het lofgebed ons leren oog te hebben voor onvermoede positieve kanten.

In de evangelielezing van vandaag treedt ook Jezus bevrijdend op. Hij drijft de demon uit bij de dochter van de Syro-Fenicische vrouw. Jezus was de grens over gegaan naar de omgeving van Tyrus. In de ogen van de vrome Joden woonden daar heidenen; mensen die zich door God niets laten gezeggen. Jezus

wilde niet, dat iemand dat te weten zou komen. Wellicht om zijn eigen volk niet te provoceren; naar de heidenen gaan deed je niet. Aan het smeken van de moeder, om haar dochter te helpen, geeft Jezus niet onmiddellijk gehoor. Hij probeert te zeggen, dat hij allereerst tot Israël gezonden is. Jezus laat zich echter door de reactie van de vrouw overtuigen. Het moet Hem tot een nieuw inzicht gebracht hebben. En wel, dat zijn boodschap, dat het koninkrijk van God nabij is, bestemd is voor alle volken. Alle mensen mogen meewerken, om aan dat koninkrijk gestalte te geven. Zo komt voor iedereen de vrede dichterbij.

Er zit in dit verhaal een diepere laag. Het meisje staat symbool voor het mondaine Fenicië, waar men in Joodse ogen door van alles bezeten was. En die bezetenheid maakte doof en blind voor Gods woord. Als bij het meisje de demon verdwenen is, is de onreine geest van het heidendom een halt toegeroepen.

Vandaag komt naar voren, hoe weldadig het is om de goede weg te gaan. Mensen komen zo tot ontplooiing en mogen zich gedragen weten door de Eeuwige. Dat geldt voor iedereen. Iedereen kan meewerken om aan het koninkrijk van God gestalte te geven. In goede en kwade dagen.

Bidden wij, dat deze bevrijdende boodschap wereldwijd door mag klinken en mensen in beweging zet. Amen.